கோபங்கொண்ட தேவனுடைய கரத்தில் பாவிகள்

ஜோனாதன் எட்வர்ட்ஸ்

Sinners in the Hands of an Angry God

- Jonathan Edwards, July 8, 1741

மொழிபெயர்ப்பு: பென்னி அலெக்ஸாண்டர்., டிசம்பர் 2025

ஜொனாதன் எட்வர்ட்ஸ் (1703–1758) - *ஓர் சுருக்கமான அறிமுகம்*

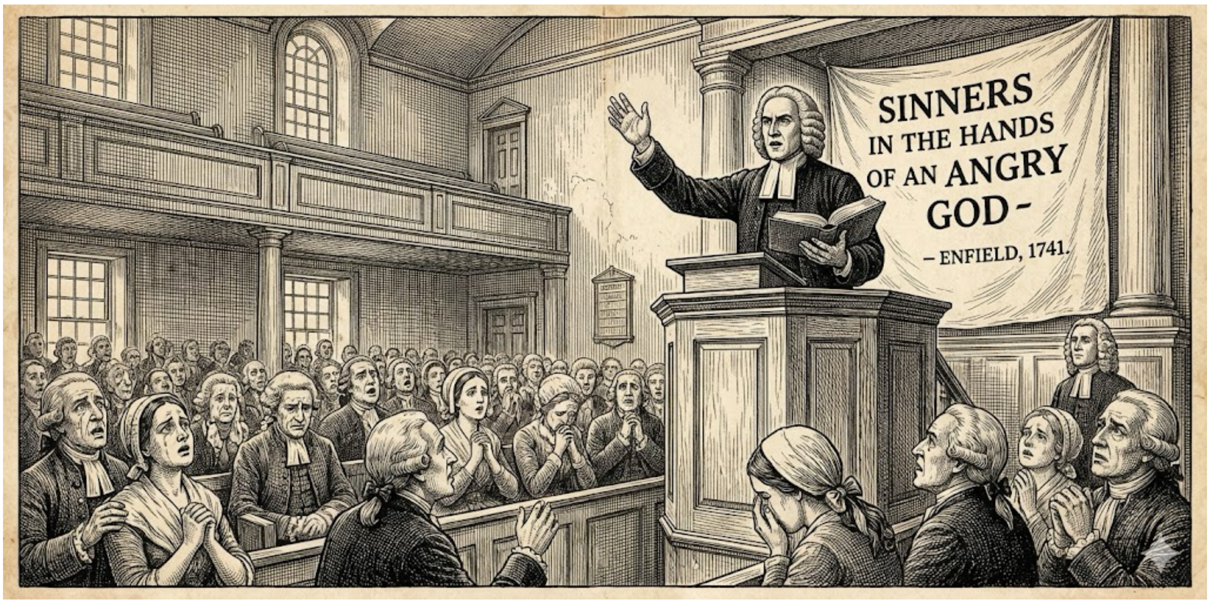

அமெரிக்கா கண்ட மாபெரும் இறையியலாளர்களில் (Theologians) முதன்மையானவர் என்று யாரைக் கேட்டாலும், அவர்கள் சொல்லும் ஒரு பெயர்—ஜொனாதன் எட்வர்ட்ஸ். அறிவுஜீவித்தனமும், அனல் பறக்கும் பக்தியும் ஒரே மனிதனுக்குள் இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதற்கு இவர் ஒரு சிறந்த உதாரணம்.

ஆரம்ப வாழ்க்கை & படிப்பு: 1703-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 5-ம் தேதி, கனெக்டிகட் மாநிலத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை தீமோத்தேயு எட்வர்ட்ஸும் ஒரு போதகரே. சிறுவயதிலேயே அபார புத்திசாலியாக இருந்த ஜொனாதன், தனது 13-வது வயதிலேயே புகழ்பெற்ற "யேல் பல்கலைக்கழகத்தில்" சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்.

மாபெரும் எழுப்புதல் (The Great Awakening): இவர் மசாசூசெட்ஸ் மாநிலத்திலுள்ள நார்தாம்ப்டன் சபையில் போதகராக இருந்தபோதுதான், தேவன் அமெரிக்காவில் ஒரு பெரிய எழுப்புதலைக் கட்டளையிட்டார். 1740-களில் வீசிய அந்த "பெரிய விழிப்புணர்வு" அலையில், எட்வர்ட்ஸின் பிரசங்கங்கள் மிக முக்கியமான பங்கை வகித்தன.

குறிப்பாக, 1741-ல் அவர் பிரசங்கித்த "கோபங்கொண்ட கடவுளின் கரத்தில் பாவிகள்" என்ற இந்தப் பிரசங்கம், கல் நெஞ்சங்களையும் கரைப்பதாக இருந்தது. மக்கள் நரகத்திற்குப் பயந்து நடுங்கி, சிலுவையை நோக்கி ஓடினார்கள்.

சோதனையும் தாழ்மையும்: எந்தச் சபையில் அவர் 23 வருடம் கண்ணீரோடு ஊழியம் செய்தாரோ, அதே சபை மக்கள் அவருக்கு எதிராகத் திரும்பினார்கள். காரணம்? "விசுவாசமுள்ளவர்கள் மட்டுமே கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்குகொள்ள வேண்டும்" என்று அவர் கண்டிப்பாகச் சொன்னதுதான். இதனால் 1750-ல் அவர் சபையைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்.

ஆனால், அவர் சோர்ந்துபோகவில்லை. அங்கிருந்து ஸ்டாக்பிரிட்ஜ் என்ற குக்கிராமத்திற்குச் சென்று, செவ்விந்தியர்களுக்கு மிஷனரியாகப் பணியாற்றினார். ஒரு மாபெரும் அறிஞர், படிப்பறிவில்லாத காட்டுவாசிகளுக்குப் போய் வேதம் சொல்லிக்கொடுத்தார் என்பது எப்பேர்ப்பட்ட தாழ்மை!

முடிவு: பிற்காலத்தில் பிரின்ஸ்டன் கல்லூரியின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார். ஆனால், பெரியம்மை நோய்க்கான தடுப்பூசி போட்டுக்கொண்டதன் பக்கவிளைவாக, 1758-ம் ஆண்டு மார்ச் 22-ல் கர்த்தருக்குள் நித்திரை அடைந்தார்.

அவர் விட்டுச்சென்றது: "தேவனுடைய இறையாண்மை" என்பதைத் தன் மூச்சாகக் கொண்டிருந்தவர் எட்வர்ட்ஸ். Religious Affections, Freedom of the Will போன்ற இவரது புத்தகங்கள் இன்றும் இறையியல் மாணவர்களுக்குப் பொக்கிஷங்கள்.

அறிமுகக் குறிப்பு:

கிறிஸ்தவ வரலாற்றிலேயே மறக்கமுடியாத, அஸ்திபாரங்களை அசைத்த பல பிரசங்கங்களில் முதன்மையானது ஜோனாதன் எட்வர்ட்ஸ் (Jonathan Edwards) *அவர்கள்* 1741-*ம் ஆண்டு பிரசங்கித்த* "*கோபங்கொண்ட கடவுளின் கரத்தில் பாவிகள்*" (Sinners in the Hands of an Angry God) *என்னும் இச்செய்தி.*

அமெரிக்காவில் "*பெரிய விழிப்புணர்வு*" (Great Awakening) *நடந்துகொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், என்ஃபீல்ட்* (Enfield) *என்ற இடத்தில் இது பிரசங்கிக்கப்பட்டது. இச்செய்தியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜனங்கள், தேவனுடைய உக்கிரகோபத்தையும், நரகத்தின் பயங்கரத்தையும் ஆவியானவரின் மூலமாக உணர்த்தப்பட்டபோது, தாங்கள் அந்த வினாடியே பாதாளத்தில் வழுக்கி விழுந்துவிடுவோமோ என்ற அச்சத்தில், ஆலயத்தின் தூண்களையும், இருக்கைகளையும் இருக்கப் பற்றிக்கொண்டு கதறினார்கள் என்கிற வரலாறு உண்டு.*

இன்றைய நவீன கிறிஸ்தவம் தேவனுடைய அன்பை மட்டுமே ஒருபக்கமாய் போதித்து, அவருடைய நீதியையும், பாவத்தின்மேல் அவருக்குள்ள பயங்கரமான கோபத்தையும் மறைத்துவிடுகிறது. நம்மை ஒவ்வொரு வினாடியும் நரகத்தில் விழாமல் தாங்கிக்கொண்டிருப்பது தேவனுடைய சுத்த கிருபையே (Mere Grace) *அன்றி, நம்முடைய சுயநீதி அல்ல என்பதை சவுக்கடி கொடுப்பதுபோல உணர்த்தும் சத்தியம் இது. இது வாசிப்பதற்கு லேசான செய்தி அல்ல; ஆனால், ஆத்துமாவை நித்திய அழிவிலிருந்து தப்புவிக்கக்கூடிய, பயபக்தியை ஊட்டுகிற மருந்து. நிதானத்தோடும் ஜெபத்தோடும் வாசியுங்கள். அவசியப்பட்டால் Print செய்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பிறரிடமும் பகிருங்கள்.*

இது மொழிபெயர்ப்பு. அக்கால ஆங்கிலத்தில் இருந்து தற்காலத் தமிழில் அப்படியே எழுதுவதால் வாசிக்கும்போது சற்று உறுத்தலாக இருக்கலாம். ஜோனாதன் எட்வர்ட்ஸ் ஐயா அவர்களின் செய்தியில் எந்த மாற்றமும் செய்யாமல் அப்படியே தரப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தைகளை அறிந்துகொள்வது நல்லது என்பதால் அவற்றை அப்படியே அடைப்புக்குறிக்குள் காண்பீர்கள். இதை கவனத்தில் கொண்டு வாசியுங்கள்.

– பென்னி அலெக்ஸாண்டர்

கோபங்கொண்ட தேவனுடைய கரத்தில் பாவிகள்

"ஏற்றகாலத்தில் அவர்கள் கால் சறுக்கும்" (உபாகமம் 32:35)

இந்த வசனமானது, தேவனுடைய ஜனங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டும், அவருடைய கிருபையின் நிழலில் வாழ்ந்தும், அவரை விசுவாசியாமல் இருந்த துன்மார்க்க இஸ்ரவேலர்களுக்கு விரோதமாக தேவன் உரைத்த பழிவாங்குதலைக் குறிக்கிறது. தேவன் அவர்கள் மத்தியில் எத்தனை அதிசயங்களைச் செய்தபோதிலும், அவர்கள் (உபாகமம் *32:28*ல் கூறப்பட்டபடி) யோசனையற்றவர்களாயும், உணர்வில்லாதவர்களாயும் இருந்தார்கள். பரலோகத்தின் பராமரிப்பு இருந்தும், கசப்பான மற்றும் நஞ்சுள்ள கனிகளையே கொடுத்தார்கள்.

"ஏற்றகாலத்தில் அவர்கள் கால் சறுக்கும்" என்று நான் தெரிந்துகொண்ட இந்த வசனம், அந்த துன்மார்க்க இஸ்ரவேலர்களுக்கு வரவிருந்த அழிவையும் தண்டனையையும் குறித்துக் கீழ்க்கண்ட காரியங்களை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது:

1. அவர்கள் எப்போதுமே அழிவுக்கு ஏதுவான நிலையில் இருந்தார்கள்: வழுக்கலான இடங்களில் (Slippery places) நிற்கிறவன் அல்லது நடக்கிறவன் எப்படி எப்போது வேண்டுமானாலும் விழலாமோ, அப்படியே இவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்களின் அழிவு வரும் விதத்தை "கால் சறுக்குதல்" என்பது குறிக்கிறது. இதையே சங்கீதம் 73:18-ல், *"நிச்சயமாகவே நீர் அவர்களை வழுக்கலான இடங்களில் நிறுத்தி, பாழான இடங்களில் விழப்பண்ணுகிறீர்"* என்று வேதம் சொல்லுகிறது.

2. அவர்கள் சடுதியாகவும், எதிர்பாராத விதமாகவும் அழிவுக்குள்ளாவார்கள்: வழுக்கலான இடத்தில் நடக்கிறவன் ஒவ்வொரு நொடியும் விழும் அபாயத்தில் இருக்கிறான்; அடுத்த நிமிடம் அவன் நிற்பானா அல்லது விழுவானா என்று அவனால் முன்னறிவிக்க முடியாது. அவன் விழும்போது, எந்த முன்னறிவிப்பும் இன்றித் திடீரென்று விழுகிறான். இதையே சங்கீதம் 73:19, *"அவர்கள் ஒரு நிமிஷத்தில் எவ்வளவு பாழாய்ப்போகிறார்கள்! பயங்கரங்களால் அழிந்து நிர்மூலமாகிறார்கள்!"* என்று விவரிக்கிறது.

3. அவர்கள் தாங்களாகவே விழ ஏதுவானவர்கள்: அவர்கள் விழுவதற்கு, வேறொருவர் வந்து அவர்களைத் தள்ளிவிட வேண்டிய அவசியமில்லை. வழுக்கலான தரையில் நிற்கிறவனைக் கீழே தள்ள அவனுடைய சொந்த பாரமே போதுமானது. அதுபோலவே, துன்மார்க்கனும் தானாகவே விழ ஏதுவான நிலையில் இருக்கிறான்.

4. தேவன் குறித்த காலம் வராததினாலேயே அவர்கள் இன்னும் விழவில்லை: அவர்கள் ஏற்கனவே விழாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், தேவன் குறித்த காலம் இன்னும் வராததேயன்றி வேறல்ல. ஏனெனில், "ஏற்றகாலத்தில்" அவர்கள் கால் சறுக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிட்ட நேரம் வரும்போது, அவர்கள் தங்கள் சொந்த பாரத்தினால் விழும்படி விடப்படுவார்கள். தேவன் அவர்களை அந்த வழுக்கலான இடங்களில் இனியும் தாங்கிப் பிடிக்காமல், கைவிட்டுவிடுவார். அந்த வினாடியே அவர்கள் அழிவுக்குள் விழுவார்கள். பாதாளத்தின் விளிம்பில், வழுக்கலான சரிவில் நிற்கிறவனை தேவன் விட்டுவிட்டால், அவனால் தாமாக நிற்கமுடியாது; உடனே விழுந்து நாசமடைவான்.

இந்த வார்த்தைகளிலிருந்து நான் வலியுறுத்த விரும்பும் சத்தியம் இதுவே:

"துன்மார்க்கரை நரகத்தில் விழாமல் ஒரு வினாடியேனும் காத்துக்கொண்டிருப்பது, தேவனுடைய சித்தம் (Mere Pleasure of God) *மட்டுமே.*"

தேவனுடைய சித்தம் என்று நான் சொல்வது, அவருடைய இறைமை மற்றும் அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது. துன்மார்க்கரை ஒவ்வொரு வினாடியும் பாதுகாப்பதற்கு தேவனுடைய சித்தத்தைத் தவிர வேறெந்த கடமையோ, நிலையோ அவருக்கு இல்லை.

தேவகோபத்திற்குத் தப்ப வழியுண்டோ?

"துன்மார்க்கரை நரகத்தில் விழாமல் ஒவ்வொரு வினாடியும் காத்துக்கொண்டிருப்பது, தேவனுடைய சித்தம் மட்டுமே" என்கிற இந்த சத்தியத்தை, பின்வரும் காரியங்களைக் கொண்டு இன்னும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

1. தேவனுடைய வல்லமைக்குத் தடையொன்றுமில்லை துன்மார்க்கரை எந்த வினாடியிலும் நரகத்தில் தள்ளுவதற்கு தேவனிடத்தில் வல்லமைக்குக் குறைவேயில்லை. தேவன் எழும்பும்போது, மனிதனுடைய கரங்கள் பலனற்றுப்போகும். எப்பேர்ப்பட்ட பலசாலியாக இருந்தாலும் அவரை எதிர்க்கவோ, அவருடைய கரத்திலிருந்து தப்புவிக்கவோ முடியாது.

பூமிக்குரிய ராஜாக்களை எதிர்த்து நிற்க, கிளர்ச்சிக்காரர்கள் அரண்களை அமைத்து, தங்களைப் பலப்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால், தேவனிடத்தில் அப்படியல்ல. தேவனுடைய வல்லமைக்கு முன்பாக எந்தக் கோட்டையும் அரணாக நிற்காது. தேவனுடைய சத்துருக்கள் கைக்கோர்த்து, திரளாகக் கூடினாலும், அவர்கள் எளிதாக நொறுக்கப்படுவார்கள். பெருங்காற்றுக்கு முன்பாகப் பறக்கிற பதரைப் போலவும், பட்சிக்கும் அக்கினிக்கு முன்பாக இருக்கிற காய்ந்த சருகைப் போலவும் அவர்கள் ஆவார்கள்.

தரையில் ஊர்ந்து செல்லும் ஒரு புழுவை மிதித்து நசுக்குவது நமக்கு எவ்வளவு எளிதோ, அல்லது எதிலாவது தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மெல்லிய நூலை அறுப்பது எவ்வளவு சுலபமோ, அவ்வளவு சுலபமாக தேவன் தம்முடைய சத்துருக்களை நரகத்தில் தள்ளமுடியும். பர்வதங்களைப் பெயர்த்துப்போடுகிற, பூமியை அதிரப்பண்ணுகிற அவருக்கு முன்பாக நிற்க நாம் எம்மாத்திரம்?

2. தேவநீதி குறுக்கே நிற்பதில்லை "இவர்களை ஏன் அழிக்கிறீர்?" என்று தேவனுடைய நீதி ஒருபோதும் ஆட்சேபனை தெரிவிப்பதில்லை. மாறாக, துன்மார்க்கருடைய பாவத்திற்கு நித்திய தண்டனையை வழங்கும்படி நீதியானது சத்தமிட்டுக் கதறுகிறது. சோதோம் என்கிற திராட்சப்பழங்களைத் தரும் மரத்தைக் குறித்து தேவநீதி என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? *"இதை வெட்டிப்போடு, இது ஏன் நிலத்தைக் கெடுக்கிறது?"* (லூக்கா 13:7) என்று சொல்லுகிறது.

ஒவ்வொரு வினாடியும் தேவநீதியின் பட்டயம் அவர்கள் தலைக்குமேல் மின்னிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தி வைத்திருப்பது தேவனுடைய கிருபையும் (Arbitrary Mercy), அவருடைய சித்தமும் மட்டுமேயன்றி வேறல்ல.

3. ஏற்கனவே ஆக்கினைத்தீர்ப்புப் பெற்றவர்கள் துன்மார்க்கர்கள் நரகத்திற்குப் பாத்திரர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்கள் ஏற்கனவே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நித்தியமும் மாறாததுமான பிரமாணத்தின்படி, அவர்களுக்கு விரோதமான தீர்ப்பு ஏற்கனவே புறப்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் நரகத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டவர்கள்.

"விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைத்தீர்ப்படைந்தாயிற்று" (யோவான் 3:18) என்று வேதம் சொல்லுகிறது. எனவே, மனந்திரும்பாத ஒவ்வொரு மனிதனும் நரகத்திற்குரியவன்; அதுவே அவனுக்குரிய இடம். அவன் *"கீழிருந்துண்டானவன்"* (யோவான் 8:23). நீதியும், தேவனுடைய வார்த்தையும், அவருடைய மாறாத பிரமாணமும் அவனுக்கு நியமித்திருக்கிற இடம் அதுவே.

4. தேவகோபம் இப்பொழுதே அவர்கள்மேல் இருக்கிறது நரகத்திலே வேதனைப்படுகிறவர்கள்மேல் தேவகோபம் எப்படி இருக்கிறதோ, அதே கோபம் இப்பொழுது பூமியிலிருக்கிற துன்மார்க்கர்மேலும் இருக்கிறது. சொல்லப்போனால், நரகத்தில் இருப்பவர்களைவிட, இப்பொழுது பூமியில் சுகபோகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற—ஏன், ஒருவேளை இந்தச் சபையில் உட்கார்ந்திருக்கிற—பலரின்மேலும்கூடத் தேவன் அதிகக் கோபமாகவே இருக்கிறார்.

தேவன் அவர்கள் பாவத்தைக் கவனியாமல் இருக்கிறார் என்று அர்த்தமல்ல. தேவன் அவர்களைப் போன்றவர் என்று அவர்கள் ஒருவேளை நினைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. தேவகோபம் அவர்கள்மேல் பற்றியெரிகிறது; அவர்களுடைய அழிவு உறங்கவில்லை. பாதாளம் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது, அக்கினி கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது, சூளை இப்பொழுதே சூடாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்னுகிற பட்டயம் தீட்டப்பட்டு அவர்கள்மேல் நீட்டப்பட்டிருக்கிறது; பாதாளம் தன் வாயைத் திறந்திருக்கிறது.

5. *பாயக் காத்திருக்கும் பிசாசு* தேவன் அனுமதிக்கும் அந்த வினாடியில், துன்மார்க்கர்மேல் பாய்ந்து அவர்களைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள பிசாசு காத்திருக்கிறான். அவர்கள் அவனுக்குரியவர்கள்; லூக்கா 11:21-ல் சொல்லப்பட்டபடி அவர்கள் அவனுடைய உடைமைகளாய் இருக்கிறார்கள். பசிக்கு இரையைத் தேடும் சிங்கங்கள் போலப் பிசாசுகள் அவர்களைச் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

தேவன் தமது கரத்தை மட்டும் விலக்கிக்கொண்டால், அந்த வினாடியே அவர்கள் அந்த ஆத்துமாக்களின்மேல் பாய்வார்கள். அந்தப் பழைய பாம்பு (சாத்தான்) அவர்களுக்காகத் தன் வாயைப் பிளந்திருக்கிறான்; நரகம் அவர்களை விழுங்கக் காத்திருக்கிறது.

6. *உள்ளத்திலிருக்கும் நரகத் தீ* தேவனுடைய தடை இல்லாவிட்டால், துன்மார்க்கருடைய இருதயத்திலிருக்கும் பாவமே நரகத் தீயாகப் பற்றியெரியும். மாம்சத்துக்குரிய மனிதனுடைய சுபாவத்திலேயே நரக வேதனைக்கான அஸ்திபாரம் இருக்கிறது. அவனுக்குள் ஆட்சி செய்யும் அந்தப் பொல்லாத தத்துவங்களே நரகத் தீயின் விதைகளாக இருக்கின்றன.

"துன்மார்க்கரோ கொந்தளிக்கும் கடலைப் போலிருக்கிறார்கள்" (ஏசாயா 57:20). கொந்தளிக்கும் கடலின் அலைகளை தேவன் அடக்கி வைத்திருப்பதுபோல, இவர்களுடைய பாவத்தை தேவன் இப்போதைக்குக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் அதை விட்டால், அது

சகலத்தையும் அழித்துப்போடும். பாவமானது ஆத்துமாவை அழிக்கக்கூடியது. தேவன் அதைக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டால், அந்த ஆத்துமாவை வேதனைப்படுத்த நரக நெருப்பு தேவையில்லை; அவனுக்குள் இருக்கும் பாவமே அதைச் செய்துவிடும்.

7. மரணம் வரும் வழி தெரியாது! "நான் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறேன், எனக்கு ஆபத்து இல்லை" என்று ஒரு துன்மார்க்கன் நினைப்பது மடமை. மரணம் எந்த வழியில் வரும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. மனந்திரும்பாத மனிதர்கள் நரகத்தின்மேல் போடப்பட்டிருக்கிற இற்றுப்போன ஒரு மூடலின்மேல் (Rotten covering) நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மூடல் எந்த இடத்தில் உடையும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது.

மரணத்தின் அம்புகள் நடுப்பகலிலும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பறக்கின்றன. ஒரு மனிதனை அழிக்க தேவன் அற்புதம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. துன்மார்க்கனை இந்த உலகத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கான எல்லா வழிகளும் தேவனுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டே இருக்கின்றன.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், தேவனுடைய சித்தத்தைத்தவிர, துன்மார்க்கரை எந்த ஒரு வினாடியும் நரகத்திற்குப் போகாமல் தடுப்பது எதுவுமில்லை.

8. இயற்கையாக மனிதர்கள் தங்கள் உயிரைக் காத்துக்கொள்ளக் காட்டும் ஜாக்கிரதையோ, அல்லது மற்றவர்கள் அவர்கள்மேல் காட்டும் அக்கறையோ, அவர்களுக்கு ஒரு வினாடி பாதுகாப்பைக்கூடத் தருவதில்லை. இதற்குத் தெய்வீகப் பராமரிப்பும், உலகத்தின் அனுபவமும் சாட்சியளிக்கின்றன. மனிதனுடைய சொந்த ஞானம் அவனுக்கு மரணத்திலிருந்து எந்தப் பாதுகாப்பையும் தருவதில்லை என்பதற்கு இதுவே தெளிவான சாட்சி; அப்படியில்லாவிட்டால், உலகத்திலுள்ள ஞானிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் சாவிலே ஒரு வித்தியாசம் இருந்திருக்கவேண்டுமே! ஆனால் உண்மை நிலை என்ன? "மூடன் சாகிறதுபோல ஞானியும் சாகிறான்" (பிரசங்கி 2:16).

9. துன்மார்க்கர்கள் கிறிஸ்துவைப் புறக்கணித்துவிட்டு, தங்கள் பாவ வழிகளிலேயே தொடரும்போது, நரகத்தைத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் படும் பிரயாசங்களும், சூழ்ச்சிகளும் அவர்களை ஒரு வினாடிகூட நரகத்திலிருந்து காக்காது. நரகத்தைக் குறித்துக் கேள்விப்படும் ஒவ்வொரு மனிதனும், தான் எப்படியாவது அதைத் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று தனக்குத்தானே பொய் பேசிக்கொள்கிறான்; தன் பாதுகாப்பிற்குத் தன்னையே சார்ந்திருக்கிறான்; தான் இதுவரை செய்தவற்றிலும், இனி செய்யப்போவதிலும் நம்பிக்கை வைக்கிறான். ஒவ்வொருவனும் தான் எப்படி அழிவைத் தவிர்க்கலாம் என்று தன் மனதிற்குள் திட்டம் தீட்டுகிறான்; தன் திட்டங்கள் தோற்றுப்போகாது என்று நம்புகிறான். இரட்சிக்கப்படுகிறவர்கள் சிலரே என்றும், மரித்தவர்களில் பெரும்பாலோர் நரகத்திற்கே சென்றிருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தாலும், "நான் அவர்களைப் போலல்ல, நான் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்களையும்விடச் சிறந்த வழியை வைத்திருக்கிறேன்" என்று எண்ணிக்கொள்கிறார்கள். தான் அந்த வேதனையான இடத்திற்குப் போவதை அவன் விரும்புவதில்லை; "நான் காரியங்களைச் சரியாகக் கையாளுவேன், நான் தோற்றுப்போகமாட்டேன்" என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்கிறான்.

ஆனால், இந்தப் புத்தியீனப் பிள்ளைகள் தங்கள் சொந்தத் திட்டங்களிலும், தங்கள் சுயபலத்திலும் ஞானத்திலும் நம்பிக்கை வைத்துத் தங்களைத்தானே பரிதாபமாக ஏமாற்றிக்கொள்கிறார்கள்; அவர்கள் நிழலை நம்பியிருக்கிறார்கள். கிருபையின் வழிகள் (Means of grace) தங்கள் முன் இருந்திருந்தும், மரித்துப்போன பெரும்பாலோர் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நரகத்திற்கே சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது உயிருடன் இருக்கிறவர்களைவிட ஞானத்தில் குறைந்தவர்கள் என்பதால் அல்ல; அவர்கள் தப்பிக்கொள்ளத் திட்டமிடாததால் அல்ல. நாம் அவர்களிடத்தில் பேசி, "நீங்கள் உயிருடன் இருந்தபோது நரகத்திற்கு வருவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தீர்களா?" என்று கேட்கக்கூடுமானால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், "இல்லை, நான் இங்கே வருவேன் என்று நினைக்கவேயில்லை; நான் வேறு விதமாகத் திட்டமிட்டிருந்தேன்; என் வழிமுறை சிறந்தது என்று நினைத்தேன்; ஆனால் மரணம் நான் எதிர்பாராத நேரத்தில், எதிர்பாராத விதத்தில் திருடனைப்போல வந்தது; தேவகோபம் என் கணக்கையெல்லாம் முறியடித்துவிட்டது. அந்தோ, என் சபிக்கப்பட்ட மடத்தனமே! சமாதானம் என்றும் சௌக்கியம் என்றும் நான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, அழிவு சடுதியாய் என்மேல் வந்தது" என்று பதில் சொல்வார்கள்.

10. எந்தவொரு சுபாவ மனிதனையும் நரகத்தில் விழாமல் ஒரு வினாடிகூடக் காத்துக்கொள்ள தேவன் எந்த வாக்குத்தத்தத்தின்படியும் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை. நித்திய ஜீவனைக் குறித்தோ அல்லது நித்திய மரணத்திலிருந்து விடுவிப்பதைப் பற்றியோ தேவன் கொடுத்திருக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தும் கிருபையின் உடன்படிக்கைக்குள் (Covenant of Grace) மட்டுமே அடங்கியிருக்கின்றன. இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் "ஆம்" என்றும் "ஆமென்" என்றும் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த உடன்படிக்கைக்குப் புறம்பே இருக்கிறவர்களுக்கும், இந்த வாக்குத்தத்தங்களை விசுவாசிக்காதவர்களுக்கும், உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரிடம் (Mediator) பங்குகொள்ளாதவர்களுக்கும் இதில் எந்தப் பங்கும் இல்லை.

எனவே, சுபாவ மனிதர்கள் வாஞ்சையோடு தேடித் தட்டினால் வாக்குத்தத்தங்கள் கிடைக்கும் என்று சிலர் கற்பனை செய்தாலும், ஒரு சுபாவ மனிதன் சமயம் சார்ந்த விஷயங்களில் எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டாலும், எப்பேர்ப்பட்ட பிராத்தனைகளைச் செய்தாலும், அவன் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்காதவரை, அவனை நித்திய அழிவிலிருந்து ஒரு வினாடியேனும் காக்கவேண்டிய கடமை தேவனுக்குக் கிடையாது.

ஆகவே, சுபாவ மனிதர்கள் தேவனுடைய கரத்தில் நரகத்தின் விளிம்பில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அக்கினிக் கடலுக்குப் பாத்திரர்கள்; அதற்கு ஏற்கனவே தீர்க்கப்பட்டவர்கள்; தேவன் அவர்கள்மேல் பயங்கரக் கோபமாயிருக்கிறார்; நரகத்திலே அவருடைய உக்கிரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்மேல் அவருக்கு எவ்வளவு கோபம் இருக்கிறதோ, அதே அளவு கோபம் இவர்கள்மேலும் இருக்கிறது. தேவகோபத்தைத் தணிக்க இவர்கள் எதுவும் செய்யவில்லை; இவர்களை ஒரு நிமிஷமேனும் தாங்கிப்பிடிக்க தேவன் எந்த வாக்குத்தத்தத்தினாலும் கட்டுப்படவில்லை. பிசாசு இவர்களுக்காகக் காத்திருக்கிறான்; நரகம் தன் வாயைப் பிளக்கிறது; அக்கினி ஜுவாலைகள் இவர்களைச் சூழ்ந்து, பற்றிக்கொள்ளவும் விழுங்கவும் பார்க்கின்றன; இவர்கள் இருதயத்திற்குள் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாவத் தீ வெளியேறத் துடிக்கிறது; இவர்களுக்கு எந்த மத்தியஸ்தரும் இல்லை; இவர்களைப்

பாதுகாக்கக்கூடிய எந்த வழியும் கைக்கெட்டும் தூரத்தில் இல்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால், இவர்களுக்கு எந்த அடைக்கலமும் இல்லை; பற்றிக்கொள்ள எதுவுமில்லை; கோபங்கொண்ட தேவனுடைய சித்தத்தையும் (Mere arbitrary will), அவருடைய நீடிய பொறுமையையும் தவிர, இவர்களை ஒவ்வொரு வினாடியும் பாதுகாப்பது வேறொன்றுமில்லை.

***பயன்பாடு* (Application)**

இந்தப் பயங்கரமான காரியத்தைச் சிந்திப்பது, இந்தச் சபையிலுள்ள மனந்திரும்பாதவர்களை விழிப்படையச் செய்யட்டும். கிறிஸ்துவுக்குள் இல்லாத உங்கள் ஒவ்வொருவரின் நிலைமையும் இதுதான். அந்த வேதனையான உலகம், அந்த எரியும் கந்தகக் கடல் உங்களுக்குக் கீழே விரிந்து கிடக்கிறது. தேவகோபம் என்கிற அக்கினிப் பாதாளம் தன் வாயைப் பெரிதாகத் திறந்திருக்கிறது; அங்கே நீங்கள் நிற்க உங்களுக்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை, பற்றிக்கொள்ளவும் எதுவுமில்லை; உங்களுக்கும் நரகத்திற்கும் நடுவே காற்று (Air) மட்டுமே இருக்கிறது; தேவனுடைய வல்லமையும் அவருடைய சித்தமும் மட்டுமே உங்களைத் தாங்கிப் பிடித்திருக்கிறது.

இதை நீங்கள் உணராமல் இருக்கலாம். நீங்கள் நரகத்தில் விழாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறீர்கள், ஆனால் அதில் தேவனுடைய கரத்தை நீங்கள் காண்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக உங்கள் உடல் நலம், உங்கள் சுயபாதுகாப்பு, நீங்கள் எடுக்கும் முயற்சிகள் என மற்ற விஷயங்களைப் பார்க்கிறீர்கள். ஆனால் உண்மையில் இவையெல்லாம் ஒன்றுமில்லை; அந்தரத்தில் தொங்கும் ஒரு மனிதனை எப்படிக் காற்று தாங்க முடியாதோ, அப்படியே தேவன் தமது கரத்தை விலக்கிக்கொண்டால், இவையெதுவும் உங்களைக் கீழே விழாமல் காக்காது.

உங்கள் பாவம் உங்களை ஈயத்தைப் (Lead) போலக் கனமாக்கியிருக்கிறது; அது உங்களை நரகத்தை நோக்கிக் கீழே இழுக்கிறது. தேவன் மட்டும் உங்களை விட்டால், நீங்கள் உடனடியாக அமிழ்ந்து, அதலபாதாளத்தில் போய் விழுவீர்கள். ஒரு பெரிய பாறாங்கல் கீழே விழும்போது, அதைத் தடுத்து நிறுத்த ஒரு சிலந்தியின் வலைக்கு (Spider's web) எவ்வளவு சக்தி இருக்குமோ, அவ்வளவு சக்திதான் உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கும், உங்கள் சுயபாதுகாப்பிற்கும், உங்கள் சுயநீதிக்கும் உங்களை நரகத்திலிருந்து காக்க இருக்கிறது. தேவனுடைய இறைமை (Sovereign pleasure) மட்டும் இல்லாவிட்டால், பூமி உங்களை ஒரு நிமிஷம்கூடச் சுமக்காது; ஏனெனில் நீங்கள் பூமிக்குப் பாரமாயிருக்கிறீர்கள். சிருஷ்டியானது உங்கள் நிமித்தம் தவிக்கிறது; சிருஷ்டியானது உங்கள் சீர்கேட்டிற்கு விருப்பத்துடன் ஊழியம் செய்யவில்லை. நீங்கள் பாவத்திற்கும் சாத்தானுக்கும் ஊழியம் செய்யும்படி சூரியன் உங்களுக்கு வெளிச்சம் தர விரும்பவில்லை; பூமி உங்களுக்கு உணவு தர விரும்பவில்லை; காற்று உங்களுக்குச் சுவாசத்தைத் தர விரும்பவில்லை. தேவனுடைய சத்துருக்களாகிய உங்களுக்குச் சேவை செய்வதால், தேவனுடைய படைப்புகள் வேதனையோடு முனகுகின்றன. தேவனுடைய கரம் மட்டும் தடுத்திராவிட்டால், உலகம் உங்களைத் துப்பியே போட்டிருக்கும். தேவகோபத்தின் கார்மேகங்கள், பயங்கரமான இடியுடனும் மின்னலுடனும் உங்கள் தலைக்கு நேராகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. தேவனுடைய கரத்தின் தடை மட்டும் இல்லாவிட்டால், அது இப்பொழுதே உங்கள்மேல் வெடித்திருக்கும்.

தேவகோபம் என்பது அணை கட்டித் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெருவெள்ளத்தைப் போன்றது. அணை எவ்வளவு காலம் தடுக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நீர்மட்டம் உயரும்; திறக்கப்படும்போது அதன் வேகம் பயங்கரமாயிருக்கும். உங்கள் பொல்லாத கிரியைகளுக்கு இதுவரை நியாயத்தீர்ப்பு வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மைதான்; தேவகோபத்தின் வெள்ளம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் உங்கள் அக்கிரமம் பெருகப்பெருக, நீங்கள் நாளுக்கு நாள் கோபாக்கினையைக் குவித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். மதகைத் தாங்கிப்பிடித்திருப்பது தேவனுடைய சித்தம் மட்டுமே. தேவன் மட்டும் தமது கரத்தை விலக்கிக்கொண்டால், தேவகோபத்தின் அக்கினி வெள்ளம் கற்பனைக்கெட்டாத வேகத்துடனும், சர்வவல்லமையுடனும் உங்கள்மேல் பாய்ந்தோடி வரும். உங்கள் பலம் இப்போது இருப்பதைவிடப் பத்தாயிரம் மடங்கு அதிகமானாலும், நரகத்திலுள்ள மிக வலிமையான பிசாசைவிடப் பத்தாயிரம் மடங்கு அதிகமானாலும், உங்களால் அதை எதிர்த்து நிற்கவோ தாங்கவோ முடியாது.

தேவகோபத்தின் வில் (Bow) நாணேற்றப்பட்டிருக்கிறது; அம்பு உங்கள் இருதயத்தைக் குறிபார்த்து நிற்கிறது. அந்த அம்பு உங்கள் இரத்தத்தைக் குடிக்காமல் தடுத்துக்கொண்டிருப்பது கோபங்கொண்ட தேவனுடைய சித்தம் (Mere pleasure of God) மட்டுமே! தேவனுடைய ஆவியானவரின் வல்லமையினாலே இருதயம் மாற்றப்பட்டு, மறுபடியும் பிறந்து, பாவத்திற்கு மரித்து, புது வாழ்வுக்குள் பிரவேசிக்காத அனைவரும் கோபங்கொண்ட தேவனுடைய கரத்தில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையைத் திருத்தியிருக்கலாம், குடும்பத்தில் ஜெபிக்கலாம், ஆலயத்திற்கு வரலாம்; ஆனால், இந்த வினாடி நீங்கள் நித்திய அழிவுக்குள் விழுங்கப்படாததற்குக் காரணம் தேவனுடைய சித்தத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இதை இப்போது நீங்கள் நம்பாமல் இருக்கலாம், ஆனால் சீக்கிரத்தில் இதை முழுமையாக உணர்வீர்கள். உங்களைப் போலவே இருந்து, இப்போது அழிந்துபோனவர்கள் இதை அறிவார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் "சமாதானம், சௌக்கியம்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது அழிவு சடுதியாய் வந்தது.

ஒரு சிலந்திப் பூச்சியோ (Spider), அல்லது அருவருப்பான ஒரு விஷப்பூச்சியோ நெருப்பில் விழாதபடி ஒருவன் தன் விரல்களால் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல, தேவன் உங்களை நரக நெருப்பின்மேல் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் உங்கள்மேல் உக்கிரக் கோபமாயிருக்கிறார்; அவருடைய கோபம் அக்கினியைப்போல உங்கள்மேல் எரிகிறது. நீங்கள் அந்த நெருப்பில் தள்ளப்படுவதற்கு மட்டுமே தகுதியானவர்கள் என்று அவர் கருதுகிறார். அவர் கண்கள் மகா பரிசுத்தமானவை, உங்களைப் பார்க்கக்கூட அவருக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறது. நம் கண்களுக்கு ஒரு விஷப்பாம்பு எவ்வளவு அருவருப்பானதோ, அதைவிடப் பத்தாயிரம் மடங்கு தேவன் தம்முடைய கண்களுக்கு முன்பாக உங்களை அருவருக்கிறார். பூமிக்குரிய ஒரு ராஜாவை எதிர்க்கிற கலகக்காரன்மேல் அந்த ராஜாவுக்கு இருக்கும் கோபத்தைவிட, நீங்கள் தேவனுக்கு விரோதமாகச் செய்த பாவம் எல்லையற்றது; ஆனாலும், ஒவ்வொரு வினாடியும் நீங்கள் நெருப்பில் விழாதபடி உங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பது அவருடைய கரம் மட்டுமே. நேற்று இரவு நீங்கள் நரகத்திற்குச் செல்லாததற்கும், இன்று காலை கண்விழித்ததற்கும் இதைத்தவிர வேறு காரணமே இல்லை. நீங்கள் ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து பாவம் செய்துகொண்டிருந்தபோதும், இப்பொழுதே நரகத்தில் போய் விழாததற்கும் இதைத்தவிர வேறு காரணம் எதுவுமில்லை.

ஓ பாவியே! நீ எப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்தில் இருக்கிறாய் என்று சிந்தித்துப்பார். தேவகோபம் நிறைந்த, ஆழமில்லாத பெரிய அக்கினிச் சூளையின்மேல்தான் நீ தேவனுடைய கரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறாய். தேவகோபம் உனக்கு விரோதமாக மூண்டிருக்கிறது. நீ ஒரு மெல்லிய நூலில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறாய்; தேவகோபத்தின் அக்கினி அதைச் சுற்றிலும் பற்றி எரிந்து, எந்த நேரத்திலும் அதை அறுத்துவிடக் காத்திருக்கிறது. உனக்காகப் பரிந்துபேச மத்தியஸ்தர் இல்லை; உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள எந்த ஆதாரமும் இல்லை; தேவகோபத்தைத் தணிக்க உன்னிடத்தில் எதுவுமில்லை; நீ செய்த, இனிச் செய்யப்போகும் எதுவும் தேவனை ஒரு வினாடிகூடப் பொறுத்திருக்கும்படிச் செய்யாது.

முக்கியமாக, இது யாருடைய கோபம் என்று சிந்தித்துப்பார்: இது **நித்திய தேவனுடைய கோபம்.** இது மனிதனுடைய கோபமாக இருந்தால், அவன் எவ்வளவு பெரிய ராஜாவாக இருந்தாலும், அதைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ராஜாக்களின் கோபம் பயங்கரமானதுதான், "ராஜாவின் கோபம் சிங்கத்தின் கெர்ச்சிப்புக்குச் சமானம்" (நீதிமொழிகள் 20:2) என்பது உண்மைதான். ஆனால், பூமியிலுள்ள ஆகச்சிறந்த ராஜாக்கள், தங்கள் அதிகபட்ச கோபத்தை வெளிப்படுத்தினாலும், சர்வவல்லமையுள்ள சிருஷ்டிகராகிய தேவனுக்கு முன்பாக அவர்கள் வெறும் புழுக்களே. தேவனுக்கு முன்பாகப் பூமியின் ராஜாக்களெல்லாம் வெட்டுக்கிளிகளைப் போல இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஒன்றுமில்லை; பூஜ்ஜியத்திலும் குறைவானவர்கள் அவர்கள். ராஜாதி ராஜாவின் கோபம் அவருடைய மகத்துவத்தைப் போலவே பயங்கரமானது. *"சரீரத்தைக் கொன்றுபோட்டு, பின்பு வேறொன்றும் செய்யத் திராணியில்லாதவர்களுக்குப் பயப்பட வேண்டாம்... கொன்றபின்பு நரகத்திலே தள்ள வல்லமையுள்ளவருக்குப் பயப்படுங்கள்; ஆம், அவருக்கே பயப்படுங்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்"* (லூக்கா 12:4,5).

நீங்கள் எதிர்த்து நிற்பது தேவனுடைய உக்கிரமான கோபத்தை. வேதாகமத்திலே நாம் அடிக்கடி தேவனுடைய உக்கிரத்தைக் குறித்து வாசிக்கிறோம். ஏசாயா 59:18-ல், *"அவர்களுடைய கிரியைகளுக்குத்தக்கதாய் பலனளிப்பார்; தம்முடைய சத்துருக்களிடத்தில் உக்கிரமான கோபத்தையும்... சரிக்கட்டுவார்"* என்றும், ஏசாயா 66:15-ல் *"கர்த்தர் தம்முடைய கோபத்தை உக்கிரமாகவும், தம்முடைய கடிந்துகொள்ளுதலை அக்கினிஜுவாலையாகவும் செலுத்த அக்கினியோடும், பெருங்காற்றைப்போலத் தமது இரதங்களோடும் வருவார்"* என்றும் வாசிக்கிறோம். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:15-ல் *"சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய உக்கிரகோபமாகிய மது"* என்று வாசிக்கிறோம்.

இந்த வார்த்தைகள் மகா பயங்கரமானவை. வெறுமனே "தேவகோபம்" என்று சொல்லியிருந்தாலே அது பெரிய காரியம்; ஆனால் இங்கே *"தேவனுடைய உக்கிரகோபம்"* (Fierceness and wrath) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் உக்கிரமடையும்போது அது எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கும்! சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய வல்லமை முழுவதும் அவருடைய கோபத்தில் வெளிப்பட்டால், அதைத் தாங்கக்கூடியவன் யார்? புழுக்களாகிய மனிதர்கள் எம்மாத்திரம்! இதை அனுபவிக்கும் அந்த ஆத்துமா எப்பேர்ப்பட்ட ஆழமான, விவரிக்கமுடியாத வேதனைக்குள் அமிழ்ந்துபோகும்!

இங்கே அமர்ந்திருக்கும் மறுபடியும் பிறக்காதவர்களே, இதைச் சற்று சிந்தித்துப்பாருங்கள். தேவன் தமது உக்கிரத்தை நிறைவேற்றும்போது, இரக்கமில்லாமல் தண்டிப்பார். உங்கள் வேதனையைக் கண்டு அவர் மனதுருகமாட்டார். உங்கள் பலத்திற்கு மிஞ்சின தண்டனையை நீங்கள் அடைவதையும், உங்கள் ஆத்துமா நொறுங்குவதையும் அவர் பார்த்தாலும், அவர் உங்கள்மேல் பரிதாபப்படமாட்டார்; தண்டனையைச் சற்றேனும் குறைக்கமாட்டார். நீதிக்குத் தேவையானதை விட அதிகமாக நீங்கள் தண்டிக்கப்படமாட்டீர்கள் என்பது உண்மையே; ஆனால் உங்களுக்குத் தாங்கமுடியாததாய் இருக்கிறது என்பதற்காக அவர் தண்டனையைக் குறைக்கமாட்டார். *"ஆகையால் நானும் உக்கிரத்தோடே கிரியைசெய்வேன்; என் கண் இவர்களிடத்தில் இரக்கம் வைப்பதுமில்லை, நான் இவர்களைத் தப்பவிடுவதுமில்லை; இவர்கள் என் செவிகள் கேட்க மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட்டாலும் இவர்களுக்குச் செவிகொடேன்"* (எசேக்கியேல் 8:18).

இப்பொழுது தேவன் உங்களுக்கு இரக்கம் காட்ட ஆயத்தமாயிருக்கிறார்; இது "கிருபையின் காலம்". இப்போது நீங்கள் கூப்பிட்டால் இரக்கம் பெறலாம். ஆனால் இந்தக் கிருபையின் காலம் முடிந்தபின்பு, நீங்கள் எவ்வளவு அலறினாலும், கதறினாலும் அது வீணாயிருக்கும். தேவன் உங்களைக் குப்பையைப் போலத் தள்ளிவிடுவார். அவருடைய கோபாக்கினையை நிரப்புவதற்குத் தகுதியான பாத்திரமாகவே (Vessel of wrath) நீங்கள் இருப்பீர்கள். நீங்கள் கூப்பிடும்போது அவர் இரங்காமல், *"நகைத்து, பரியாசம்பண்ணுவேன்"* என்று நீதிமொழிகள் 1:26-ல் சொல்லுகிறார்.

ஏசாயா 63:3-ல் மகத்துவமான தேவன் சொல்லும் வார்த்தைகள் எவ்வளவு பயங்கரமானவை: *"நான் என் கோபத்திலே அவர்களை மிதித்து, என் உக்கிரத்திலே அவர்களை நசுக்குவேன்; அதினால் அவர்களுடைய இரத்தம் என் வஸ்திரங்களில் தெறிக்கும், என் உடுப்பையெல்லாம் கறைப்படுத்திக்கொள்ளுவேன்."* உங்களை அவர் காலின்கீழ் போட்டு மிதிப்பார். சர்வவல்லவரின் பாரத்தை உங்களால் தாங்கமுடியாது என்று தெரிந்திருந்தும், அவர் இரக்கமில்லாமல் உங்களை மிதித்து நசுக்குவார்; உங்கள் இரத்தம் அவர் வஸ்திரங்களில் தெறிக்கும்படிச் செய்வார். வீதிகளின் சேற்றைப்போல மிதிக்கப்படுவீர்கள்.

தேவன் ஏன் இவ்வளவு பயங்கரமான தண்டனையைக் கொடுக்கிறார் என்றால், யேகோவாவுடைய கோபம் எப்பேர்ப்பட்டது என்று காண்பிப்பதற்காகவே. பூமியிலுள்ள ராஜாக்கள் தங்கள் கோபத்தைக் காண்பிக்க, எதிரிகளுக்குக் கடுமையான தண்டனைகளைக் கொடுப்பார்கள். நேபுகாத்நேச்சார் ராஜா, சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்கள்மேல் கோபங்கொண்டபோது, சூளையை வழக்கத்தைப்பார்க்கிலும் ஏழுமடங்கு அதிகமாகச் சூடாக்கச் சொன்னான். அதுபோலவே, சர்வவல்லமையுள்ள தேவனும் தம்முடைய சத்துருக்களின் அழிவிலே, தமது மகா வல்லமையையும், பயங்கரமான மகத்துவத்தையும் காண்பிக்க விரும்புகிறார். *"தேவன் தமது கோபத்தைக் காண்பிக்கவும், தமது வல்லமையைத் தெரியப்படுத்தவும் இச்சித்து, அழிவுக்குத் தகுதியான கோபாக்கினைப் பாத்திரங்கள்மேல் மிகுந்த நீடிய பொறுமையோடே பொறுத்திருந்தார்"* (ரோமர் 9:22).

பாவிகளே, நீங்கள் மனந்திரும்பாமல் போனால், பரலோகத்திலுள்ள தேவதூதர்களுக்கு முன்பாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு முன்பாகவும் நீங்கள் வாதிக்கப்படுவீர்கள். நீங்கள் நரகத்திலே வேதனைப்படும்போது, பரலோகவாசிகள் வந்து அந்தப் பயங்கரமான காட்சியைக்

காண்பார்கள்; சர்வவல்லவருடைய உக்கிரம் எப்படிப்பட்டது என்று அறிந்து, தேவனைத் தொழுதுகொள்வார்கள். *"அவர்கள் புறப்பட்டுப்போய், எனக்கு விரோதமாய்ப் பாதகஞ்செய்த மனுஷருடைய பிணங்களைப் பார்ப்பார்கள்; அவர்களுடைய புழு சாவாமலும், அவர்களுடைய அக்கினி அவியாமலும் இருக்கும்; அவர்கள் மாம்சமான யாவருக்கும் அருவருப்பாயிருப்பார்கள்"*(ஏசாயா 66:24).

இது **நித்திய கோபாக்கினை (Everlasting Wrath).** சர்வவல்லவருடைய இந்தக் கோபத்தை ஒரு கணம் தாங்குவதே பயங்கரமானது; அப்படியிருக்க, நீங்கள் நித்திய நித்தியமாக அதை அனுபவிக்க வேண்டும். அந்த வேதனைக்கு முடிவே இருக்காது. பல கோடி யுகங்கள் கடந்தபின்னும், உங்கள் தண்டனைக்காலம் இன்னும் முடியவில்லை என்பதையும், அது ஆரம்பம் மட்டும்தான் என்பதையும் அறிவீர்கள். உங்கள் தண்டனை அளவிட முடியாதது (Infinite). ஆ, இத்தகைய நிலையில் இருக்கும் ஒரு ஆத்துமாவின் வேதனையை யாரால் விவரிக்க முடியும்?

தினந்தோறும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும் இந்தப் பயங்கரமான ஆபத்தில் வாழ்வது எவ்வளவு கொடுமையானது! ஆனால், இந்தச் சபையிலே உட்கார்ந்திருக்கிற, மறுபடியும் பிறக்காத (Not born again) ஒவ்வொருவருடைய நிலையும் இதுதான். நீங்கள் எவ்வளவு ஒழுக்கமானவர்களாயிருந்தாலும், பக்திச் செயல்களைப் பரவசத்தோடு செய்யும் மார்க்க அனுசாரிகளாயிருந்தாலும், உங்கள் நிலைமை இதுவே.

வாலிபர்களே, முதியவர்களே, இதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்!. இப்போது இந்தச் செய்தியைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற அநேகர், நிச்சயமாக இந்த நித்திய வேதனைக்குள்ளாவார்கள் என்று அஞ்ச இடமுண்டு. அவர்கள் யார், எங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது; அவர்கள் இப்போது சுகமாக, எந்தக் கவலையுமின்றி, "இது எனக்குச் சொல்லப்பட்டதல்ல" என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கலாம்.

அவர்கள் நரகத்திற்குச் செல்வார்கள் என்று நமக்குத் தெரிந்தால், அவர்களைப் பார்த்து நாம் எவ்வளவாய்க் கதறி அழுவோம்! ஆனால், எத்தனை பேர் நரகத்திலே கிடந்து இந்தச் செய்தியை நினைவுகூரப் போகிறார்களோ! ஒருவேளை, இப்போது இங்கே ஆரோக்கியமாக உட்கார்ந்திருக்கும் சிலர், நாளை விடியுமுன்னே அங்கே இருக்கக்கூடும். உங்களில் கடைசியாக நரகத்திற்குப் போகிறவர்கள்கூட, சீக்கிரத்தில் அங்கே போய்ச் சேருவார்கள். உங்கள் அழிவு உறங்கவில்லை; அது சடுதியாய் வரும்.

உங்களுக்குத் தெரிந்த, உங்களைவிட அதிகப் பாவிகளல்லாத அநேகர், ஏற்கனவே அங்கே போயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இனி நம்பிக்கையில்லை; அவர்கள் மிகுந்த வேதனையோடு கதறுகிறார்கள். ஆனால் நீங்களோ, இன்னும் ஜீவனுள்ளோர் தேசத்தில் இருக்கிறீர்கள்; இரட்சிக்கப்பட உங்களுக்கு இன்னும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தோ, நரகத்திலிருக்கிறவர்கள், நீங்கள் அனுபவிக்கும் இந்த ஒருநாளைய வாய்ப்பைப் பெற எவ்வளவாய் ஏங்குகிறார்கள்!

இதோ, இப்போது உங்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. கிறிஸ்து கிருபையின் வாசலைத் திறந்திருக்கிறார்; பாவிகளைத் தம்மிடத்தில் அழைக்கிறார். அநேகர் தேவராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கிறார்கள். கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் இருந்து அநேகர்

வருகிறார்கள். உங்களைப் போலவே பாவிகளாயிருந்தவர்கள், இப்போது தேவனுடைய அன்பினால் நிரப்பப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்குள் களிகூருகிறார்கள்.

அவர்கள் பந்தியிலிருந்து புசிப்பதையும், நீங்கள் பட்டினியாய் அழிவதையும் பார்ப்பது எவ்வளவு வேதனையானது! அவர்கள் இருதயக் களிப்பினால் பாடுவதையும், நீங்கள் மனநோவினால் அலறுவதையும் நினைத்துப் பாருங்கள். எப்படி உங்களால் இந்த நிலையில் ஒரு நிமிஷம் நிம்மதியாக இருக்க முடிகிறது?

வெகு காலமாய் வாழ்ந்தும், இன்னும் மறுபடியும் பிறக்காதவர்களே, நீங்கள் உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் தேவகோபத்தை உங்களுக்குச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறீர்களே! உங்கள் இருதயம் கடினப்பட்டிருக்கிறது. முதிர்வயதானவர்களே, விழித்துக்கொள்ளுங்கள். வாலிபரே, உங்கள் வயதிலுள்ள அநேகர் கிறிஸ்துவைத் தேடி ஓடிவரும்போது, நீங்கள் இந்த அருமையான காலத்தை வீணடிப்பீர்களா? மனந்திரும்பாத சிறுபிள்ளைகளே, உங்களுக்குக் கோபம் மூட்டுகிற தேவனுடைய நரகத்திற்குப் போக உங்களுக்குச் சம்மதமா? மற்றப் பிள்ளைகள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக மாறும்போது, நீங்கள் பிசாசின் பிள்ளைகளாய் இருக்க விரும்புகிறீர்களா?

கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே இருக்கிறவர்களே, நீங்கள் முதியவர்களோ, வாலிபரோ, சிறுபிள்ளைகளோ யாராயிருந்தாலும், கர்த்தருடைய வார்த்தைக்குச் செவிகொடுங்கள். இப்போது கர்த்தருடைய ஆவியானவர் தாமே அநேகரைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார். இதுவே இரட்சணிய நாள். யோவான் ஸ்நானகன் சொன்னதுபோல, *"இப்பொழுதே கோடரியானது மரங்களின் வேர் அருகே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆகையால், நல்ல கனிகொடாத மரமெல்லாம் வெட்டுண்டு அக்கினியிலே போடப்படும்"* (மத்தேயு 3:10).

இப்பொழுதே தேவகோபத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுங்கள்!

மொழிபெயர்ப்பு: பென்னி அலெக்ஸாண்டர்., டிசம்பர் 2025

https://www.thinkingchristian.blog